

[Waldorff]

Så er der et tredje problem, som også er trukket frem i bemærkningerne til § 16 c – det er det, ministeren omtaler som statens ansvar for fornyelse og eksperimenter – og det er temmelig afgørende. Det kan også siges mere direkte. Det er nemlig sikringen af et uafhængigt teater, et teater, som er fri for politisk kontrol og alt for traditionelle forestillinger om, hvad et teater må være for noget.

Der er al mulig grund til at tro, at det, at et teater vil blive afhængigt af velviljen hos en kommune, kan komme til at betyde selv-censur, og det kan komme til at betyde tilbageholdenhed med udviklingen af et teater. Det kan slet og ret komme til at betyde tandloshed og konformitet, og hvis nogen i øvrigt skulle være i tvivl om, at det kan blive konsekvensen, skal man bare høre efter, hvad CD har sagt her. Jeg tror ikke, CD behøver at være så bekymret over, at pressen er gået, for det er jo det præk, som de borgerlige blade kører frem med hele tiden.

Det blev også sagt tydeligt fra de kristelige side, at det er godt, dette er lagt ud til kommunerne, for de skal i hvert fald nok sørge for at få standset det værste. Det betyder, at man kan forudse en praksis som den, man har set med Jomfru Ane Teatret i Ålborg, hvor simpel politisk modvilje i kommunalbestyrelsen betød, at teatret måtte støttes fra statens side.

Jeg vil også godt ligesom SF spørge: hvad betyder de her 4,5 mill. kr. i § 16 c? Er det et loft, eller er det et skøn? Hvis det er et loft, kan vi meget nemt risikere, at adskillige teatre ikke vil kunne leve med denne lov.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal prøve at gøre det forholdsvis kort, og jeg vil begynde med at sige til hr. H. C. Hansen, at det er typisk for fremskridtspartiet, at man ikke citerer alt, hvad der står. Det, der er det afgørende, er, at man fremhæver teaterrådet forinden og den betydning, teaterrådet har haft, og siger, at teaterrådet er stillet til rådighed for den institution, der fordeler de amtskommunale bevillinger til disse teatre med samme funktion, som teaterrådet har i forhold til kulturministeriet. Gennem teaterrådets sagkyndige indstillinger opnår man en kvalitetsbedømmelse som grundlag for afgørelserne om ydelse af tilskud. Se,

det blev ikke sagt fra hr. H. C. Hansens side. Der blev kun sagt:

»Det er vigtigt, at kvalitetsprincippet overalt i den kulturpolitiske lovgivning fastslås som det bærende for støtteordninger.«

Det mener jeg stadig væk er noget helt afgørende, og det er også derfor, jeg vil slå fast, at teaterrådet fortsat skal virke til støtte for amtskommunerne og for kommunerne i deres arbejde og som indstillingsmyndighed, som det har gjort for voksenteatret. Det betyder altså, at vi har den sammensætning af udvalg – det andet udvalg har jo andre funktioner som kontaktudvalg – at det er teaterrådet, der uvildigt har indstillingsmuligheden i forhold til disse ting, og dér har 3 mand kunnet fungere aldeles udmærket.

Så skal jeg sige om den selvejende institution, som skal administrere den amtslige støtteordning – det er specielt til fru Mette Madsen og også til fru Grethe Fenger Møller – at jeg har ikke i lovforslaget taget detaljeret stilling til, hvorledes den selvejende institution i § 16 a, stk. 3, skal oprettes og indrettes. Det sker under forhandling med Amtsrådsforeningen, og vi må prøve at finde frem til den mest praktiske og administrativt mindst belastende form. Jeg mener ikke, at formuleringen af bestemmelsen forhindrer en sammenlægning med Det rejsende Teater. Jeg går ud fra som en given ting, at der i hvert fald vil blive et sekretariatsmæssigt fællesskab og vel i praksis også et vist personsammenfald, hvad styrelsen angår. Jeg er ikke på forhånd overbevist om, at en formel sammensmeltning er det mest hensigtsmæssige; jeg tænker her først og fremmest på, at repræsentationen på brugersiden nok bør være forskellig. Men jeg er indstillet på under udvalgsarbejdet at finde en hensigtsmæssig form og er ikke på forhånd låst fast til en bestemt opfatelse.

Så vil jeg gøre et par enkelte bemærkninger i forhold til det, der er sagt om det alsidige. Jeg er enig i, at vi bør fastholde ønsket om et alsidigt udbud af børneteater og opsegende teaterforestillinger. Det er der også blevet lagt vægt på fra Amtsrådsforeningens side i vores forhandlinger om lovforslaget. Men kravet må rejses i relation til det samlede udbud af børneteatre og opsegende teatre i hele landet eller en bestemt egn og ikke tvinges ned over det enkelte teater. Når det kommer til stykket, hvad er det så egentlig,